

SLOVENSKI NAROD.

Isheja vsak dan sveder, imitirani nedelje in praznike, ter valja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rojaki!

V ponedeljek, dné 25. t. m., bodo volila mesta in trgi poslance v deželni zbor. — Kandidatje, katere Vam národna stranka priporoča v soglasno izvolitev, so naslednji:

I. Za stolno mesto Ljubljano:

gospod **Peter Grasselli**, mestni župan in posestnik v Ljubljani, ter
gospod **Ivan Hribar**, ravnatelj banke „Slavije“ in občinski svetnik v Ljubljani.

II. Za mesto Idrijo:

gospod **dr. Danilo Majaron**, odvetnik in občinski svetnik v Ljubljani.

III. Za Kranj in Škofjo Loko:

gospod **Viktor Globočnik**, c. kr. notar, posestnik in občinski svetnik v Kranju.

IV. Za Tržič, Radovljico in Kamnik:

gospod **Ivan Murnik**, cesarski svetnik in deželni odbornik v Ljubljani.

V. Za Postojino, Vrhniko in Lož:

gospod **Josip Lenarčič**, posestnik in tovarnar na Vrhniki.

VI. Za Novo mesto, Višnjo goro, Črnomelj, Metliko, Kostanjevico in Krško:

gospod **dr. Ivan Tavčar**, odvetnik, posestnik in občinski svetnik v Ljubljani.

Za izvrševalni odbor národne stranke:

dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški.

„Raji s tujci, nego z domačini“.

„Komur je količkaj pri srcu blagor našega kmeta, on se gotovo zanima za boj, katerega bijejo gorenjski kmetje s tujim, židovskim kapitalistom, kateri jih preganja z zvijačami, s pravdami in drugimi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi“ — tako je začel „Slovenec“ sinočni svoj članek „Raji s tujci, nego z domačini“, v katerem strastno napada dr. Tavčarja, ker je v neki pravdi, kakor je pojasnjeno na drugem mestu, skušal posredovati med baronom Bornom in prizadetimi kmeti, a se lojalno umaknil, ker poravnave ni mogel doseči.

Po „Slovenčevem“ članku bi utegnil človek misliti, da je vsa klerikalna stranka odločno na strani gorenjskih kmetov in proti Bornu, da si na vso moč prizadeva, varovati kmetске koristi.

Temu pa ni tako. Tudi klerikalna ljubezen za gorenjske kmete, katere „tuji židovski kapitalist

preganja z zvijačami, s pravdami in drugimi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi“ je samo lice-merstvo, je zgolj hinavščina.

Čujte, ljudje božji in strmite. Kar bomo sedaj povedali, to Vam bo v bengalični luči pokazalo, kako značajni, dosledni prijatelji ljudstva so ne morda obskurni kaplančki, nego klerikalni kolovodje, ljudski zastopniki, možje, kateri zavzemajo najodličnejša mesta v stranki, v tisti stranki, katere skuša „po krščanskih narodnih načelih“ udariti dr. Tavčarju pečat sebičnosti in vseh mogočih slabih lastnostih.

Da, „neverjetno, nemogoče, grozno in izdajalsko se nam je zdelo“ kar smo izvedeli, in slovenski svet nam bo potrdil, da je to, kar uganjata dva klerikalna prvaka dosti bolj „neverjetno, nemogoče, grozno in izdajalsko“ nego ono, kar je sporočil „Slovenec“ o dr. Tavčarju.

Stvar je ta: Baron Born je tržiškim kmetom

zaprl pota na planine. To je bilo za prizadete kmete hud udarec, to jim je povzročilo obilo škoda. „Slovenec“ ve za to stvar natanko, pisal je o njej kakor o borbi gorenjskih kmetov z baronom Bornom sploh jako mnogo, če tudi je z jako težkim srcem nadaljeval svoje članke, ker mu je bil tržiški župnik Spental po prvem članku zoper Borna sporočil svojo nevoljo in prosil, naj se boj ne nadaljuje. „Slovenec“ ni mogel več nazaj, moral je torej naprej.

Prizadeti kmetje so storili vse mogoče korake, da rešijo pota na planine. Hodili so od Poncija do Pilata, pa nikjer niso nič opravili. Končno so prosili pomoči dež. odbora vovodine kranjske misleč; zvonec nosi v tem dež. odboru naš poslanec, poslanec ubogih kmetov, deželni glavar gospod Oton Detela, on nam pojde gotovo na roko in to mu bo toliko laglje, ker je referent v deželnokulturnih rečeh kmetški poslanec dr. Papež.

Prošnja se je vložila, a ker dolgo ni bilo od-

Listek.

Na tujem ognjišči.

(Novela Sergeja Pronskega. Iz ruščine prevél I. I. Kogej.)

VI.

(Dalje.)

Hotela je govoriti strogo, a ni jej šlo. Glas se jej je tresel in vladati ni mogla ne z njim, ne s seboj.

— Da, predrznem, predrznem! Jaz nisem več tak otrok kakor mislite! Zapazil sem, da ste se zaljubili v brata, da se vam je on začel nagibati, in glej, sedaj se je prikazala ta anathema ter vse pokvarila!

Tanja je sedla na zadnjo stopnico in zakrila obličje z rokami.

— Ali ste vi vse to videli? je dejala obupno.

— Videli so oni, kateri vas ljubijo: — teta, Marusja in jaz.

— Moj Bog! Moj Bog! je kriknila.

— Videli smo in veselili se sreče Sergčja!

— Veselili se?

Ona je vzdignila glavo in srpo pogledala name s svojimi bržunastimi, prekrasnimi očmi.

— Radovali se? Čemu ste se radovali, sem mari jaz, uboga sirota, dostojna žena bodočega gospodarja vsega tega bogastva? (Pri tem je pokazala z razprostrto roko na zeleneče gozdove in zlata njive, okrožujoče grad). Mislite mari, da za sprejem na tujem ognjišči se jim zahvalim s tem, da zavladam njihovega sina in njegovo premoženje? Ne, zaklinjam se vam, Saša, to ni bilo nikdar v mojih mislih... Niti sama nisem razumela, kako mi je on drag... Vedno sem smatrala to le prijateljstvom... Šele sedaj razumem, sedaj, ko je prepozno!

In zaplakala je nevzdržno, histerično. Jaz sem bil ves zmešan.

— Golobičica dobra! Za Boga, pomirite se, sem brbljal ne vede, kaj bi rekel, kako bi jo potolažil.

Ona je pa dalje plakala.

— A teta, kaj pa ona o meni misli? Ali tudi ona, tudi ona...

In tresla se je, kakor da ima mrzlico.

— Še danes mi je pravila Marusja, da je teta jako nezadovoljna s Sergčjem in vedno ponavlja: Tako sem se nađejala, da prične ljubiti mojo Tanjo, a ne to brezdušno koketko!

Ona se je nasmešnila skozi solze.

— Vi ne veste, Tatjana Grigorjevna, kako vas vsi ljubimo in cenimo!

Pri teh besedah sem celo zamahal z rokami, želeč storiti s tem svoje besede bolj prepričevalne.

— Hvala vam, Saša, vi ste dobri...

— Rad bi se kaj potrudil! sem odgovoril in jo skušal razveseliti; toda ni se mi posrečilo.

Ona si je zopet zakrila obličje. Samo lastavke so žvrgolele in letale nad nama, in veter je pihal okrog, igraje se z njenimi lasmi in puleč jih izpod širokega, slamnatega klobuka.

— Treba samo pomisliti, da se to tudi lahko prigodi! sem rekel, glasno odgovarjaje lastnim mislim.

— Kaj se more prigoditi? je vprašala Tanja.

— Ta neumna svadba! Jaz že vidim, kam pesnogo moli. On kar tako za njo pohaja — radi razvedrenja! A ona se hoče omožiti. Podlost!

In jaz sem nepremišljeno zagrozil s pestjo; obrnil sem se namreč proti njej, dasi sta že davno izginila izpred oči.

— Pustite to, Saša. Světov (njen glas se je močno stresel pri tem) je svoboden v svoji ženitbi, in midva se ne smeva mešati v to zadevo ali soditi ga...

govora, so kmetje jeli obupavati, zlasti ker vse drežanje ni nič pomagalo, naposled pa je deželni odbor poslal vendar uradnika na lice mesta, da natančno poizvé, kaj in kako je s to stvarjo. Kmetje so dotičnega uradnika z veseljem pozdravili in mu dali toliko podatkov in toliko dokazov za svoje pravice, da ni bilo več nikakega dvoma.

Od takrat je minilo že precej časa, a deželni odbor gg. dež. glavar Detela in referent dr. Papež še vedno nista nič storila. Kmetje še do danes niso dobili pomoči, za katero so prosili dež. odbor, njih prošnja se še do danes ni rešila.

In zakaj ne? Gospod poslanec gorenjskih kmetov in dež. glavar Oton Detela in gospod referent o deželnokulturnih rečeh ter poslanec dolenskih kmetov dr. Papež sta s svojimi simpatijami odločno na strani bar. Borna, onadva odločno nasprotujeta željam in težnjam gorenjskih kmetov in ker veta, da je pravica na strani kmetov, zato ne četa nič storiti, zato zavlačujeta vso stvar.

Tako izpolnjuje gosp. Detela svoje poslanske dolžnosti, tako zastopa interese svojih volilcev in tako varuje kmetške interese zastopnik kmetških volilcev dr. Papež.

Naj končamo s primerno prirojenimi besedami, katere je „Slovenec“ zapisal proti dr. Tavčarju, katere pa zdaj obračamo proti njemu in njegovima generaloma Deteli in Papežu.

„Iz srca čestitamo onim gorenjskim in dolenskim kmetom, kateri so si danes volili dva tako narodna, tako požrtvovalna, tako značajna moža za svoja zastopnika v dež. zboru.“

V Ljubljani, 21. novembra.

Razpor v Hohenwartovem klubu. Zanimivo je vsekako, da so se v Hohenwartovem klubu bolj potegovali za krščanske socialiste posvetujaki nego duhovniki. Kako da je postopal gospod Klun je že znano, a tudi duhovniki Karlon, Treuenfels in Baumgartner so se postavili na vladno stališče. Ne vemo, se li tem gospodom dunajski krščanski socialisti ne zde dobri kristjanje ali pa jim ni nič na krščanskem značaju Dunaja. Najbrž pa v gospodarskem oziru niso za krščansko socialno gibanje. Dokler je bilo to gibanje naperjeno le proti židovskim kapitalistom, je bilo dobro, a sedaj se pa že v nekaterih krščansko socialnih listih piše o bogatih škofih in prelatih, in to pa seveda več ne sme biti. Hujskanje proti kapitalu je klerikalcem tako dolgo ugajalo, dokler zanje ni bilo nobene nevarnosti. Sevé niso premislili, da gibanje proti židovskemu kapitalu se mora obrniti naposled proti kapitalu sploh. Klerikalno besedičenje o krščansko-socialni preosnovi je le pesek v oči.

Nemški konservativci in „Slovenec“. V budgetnem odseku je gospod Višnikar pri razpravi o razpustu dunajskega mestnega zbora omenjal, da so nemški konservativci vedno zvesto podpirali Slovence. S tem je „Slovenec“ seveda jako ustregel in naše klerikalno glasilu na to vprašuje, kaj mi k temu pravimo. Po našem mnenju je pač gospod Višnikar, kot privrženec grofa Hohenwarta, hotel s temi besedami le malo uplivati na konservativce, da bi v klubu ostali. Višnikar je tudi najmlajši sloven-

ski poslanec in morda razmer tako dobro ne pozna in ne ve, kako so nemški konservativci večkrat že v narodnih vprašanjih cincali in cincali. Dokler „Slovenec“ ne more oporeči, da so nemški konservativci glasovali za resolucijo v štajerskem deželnem zboru, ki je bila naperjena proti slovenski gimnaziji v Celju, in da so štajerski nemški konservativci snedli besedo, katero so bili dali, da bodo volili Slovence v deželni odbor, tako dolgo naj le malo piše o prijaznosti nemških konservativcev do Slovencev. Odločilna so tukaj dejanja, ne pa lepe besede tega ali onega poslanca.

Za Celje. V Gradcu se je osnoval neki odbor, kateri ima namen podpirati celjske Nemce, da bodo mogli sezidati nemški dom in osnovati nemško dijaško zavetišče. Minuli teden je bil v Gradcu osnovalni odbor tega odbora in se je pri tej priliki mnogo govorilo o nevarnosti, ki preti nemškemu Celju. Posebno zastopnik celjskega mesta Wokaun je ganljivo govoril, kako hočejo Slovenci raznaroditi nemške Celjane. Treba je torej, da celjskim Nemcem priteko drugi Nemci na pomoč. Govorilo se je, da je tudi v interesu Gradca, da ne pade nemška predstraža v Celju, kajti potem bi se slovanska povodenj razlila proti Gradcu. Mi pač ne vemo, če so gospodje zares tako neumni, da verjamejo, da bi Slovenci mogli naposled Gradec posloveniti, ali se le tako neumne delajo. Nemški kulturi s takim govorjenjem gotovo ne delajo časti. Nemški Celjani se imajo vsekako zahvaliti Slovincem, da dobe nemški dom in dijaško zavetišče. Da nismo Slovenci zahtevali dvojezične gimnazije, bi drugi Nemci jih gotovo ne podpirali.

Na Tirolskem in pri nas. Klerikalci hočejo pri nas spraviti v deželni zbor skoro same duhovnike. Vse zmožnejše posvetnjake hočejo odriniti. Dosedaj so v tirolskem deželnem zboru navadno sedeli duhovniki v velikem številu. Trolci, ki so gotovo pobožno ljudstvo, so pa jeli spoznavati, da duhovni gospodje ne zastopajo dobro kmetškega prebivalstva. „Tiroler Stimmen“ tožijo namreč, da se na Tirolskem kaže že grozno nezaupanje do duhovnikov. Volilci so šli letos v več krajih volit z geslom: „Le farja ne!“ To pa ni bilo le na enem kraju, ter več na mnogih. Duhovnikom se je očitalo, da se ne brigajo za potrebe ljudstva, da ne nosijo nobenih bremen. V enem okraju kmetje niso hoteli voliti kmeta, katerega je priporočila konservativna stranka. Rekli so, da tacega ne volijo, ki v občinskih zadevah vedno posluša župnika. Nezaupnost se je kazala do duhovnikov, naj pripadajo k zmerni ali pa odločni katoliški stranki. Pri volitvah volilnih mož pali so duhovniki, ki so najbujne agitovali. Ta list tudi pravi, da so baš nekateri duhovniki pri volitvah se posluževali zavijanja v agitaciji proti posvetnim kandidatom. Duhovščina je pala v nekaj političen radikalizem in vidi svoj poklic v demagogični agitaciji in hujska proti vsem, ki mirno in stvarno politiko tirajo, in zahteva slepo opozicijo vsaki posvetni avtoriteti. Kmet se je od nje navzel opozicijskega duha in ga kaže proti župniku. — To smo posneli po dobrem katoliškem listu. Na Tirolskem se torej duhovščina poslužuje jednaci sredstev, kakor pri nas. Ljudje so pa že jeli spoznavati, da duhovniki niso dobri zastopniki naroda in se obračajo od njih. Posledica hujskanj

in agitacij je, da že priprosti kmetje, ne da bi jih hujskal kak liberalci, kajti liberalci na Tirolskem ne kandidujejo v kmetških občinah, pravijo, le farja ne. Morda ne bode dolgo, da tudi pride na Kranjskem do tega, če se bodo nadaljevala hujskanja, ki so se začela pod škofom Missio. Čim bolj če se bode duhovščina pehala pri volitvah, tembolj se bode narod preveril, da pri tem išče le svojih koristij, ne pa narodnih. Če so tirolski kmetje prišli do tega prepričanja, tam prej bodo še kranjski, ki imajo še nekaj več razsodnosti. Tedaj bodo pa še v škofiji obžalovali, da so zanetili ta prepir.

Krščanski socialisti in nemški nacionalci. Dunajski klerikalni agitator je na nekem shodu v Brnu govoril o krščanskih socialistih in rekel, da se bodo ti že varovali, da jih nemški nacionalci, katere sedaj še potrebujejo, ne spravijo na napačna pota. To so pač le lepe besede, v resnici pa krščanski socialisti že sedaj več ne odločujejo na Dunaji, temveč le nemški nacionalci, ki so najmočnejša protisemitska skupina. Boj proti židom se ne bije več iz verskih, temveč iz gospodarskih in pa narodnih ozirrov. Narodni Nemci namreč ne morejo trpeti židov, ki niso nemške, temveč semitske krvi. Nekateri protisemitski listi že pišejo ne le proti talmudu, temveč tudi proti svetemu pismu stare zaveze, ker so je pisali židje. Dr. Luenger sam je popolnoma v rokah nemških nacionalcev, zato je pa tako nasprotoval celjski dvojezični gimnaziji. Tudi celo najbolj krščanski protisemitski listi že odrekajo Čehom vsake narodne pravice na Dunaju, kar je tudi le upliv nemških nacionalcev. Krščanski socialisti se že dolgo dajo tirati od nemških nacionalcev. Ko bi se postavili na svoje noge, bi pa kmalu ne imeli na Dunaju skoro nobenega privrženca. Pod klerikalno zastavo na Dunaju ne gre, temveč le pod nemško-narodno.

Sprava mej Nemci in Čehi. Dr. Russ se letos pogaja za mandat v Karlovih Varih, ker v Homotovu nima več upanja, da bi bil izvoljen. V nedeljo je v Karlovih Varih bil sklican shod volilcev. Pri tem shodu se je pa sklenila resolucija, v kateri se kandidat pozivlja, da naj v deželnem zboru deluje za spravo s češkim narodom, da ne bode narodno vprašanje vedno oviralo uspešnega delovanja češkega deželnega zbora. Nemški liberalci kažejo vedno bolj, da bi se radi spravili s Čehi. Seveda od besed do dejanj je še daleč. Na podlagi dunajskih punktacij sprava ni več mogoča. Privoliti bodo morali v popolno enakopravnost ne le na Češkem, temveč tudi na Moravskem in v Šleziji. Tega pa sedaj še ne marajo in se najbrž tudi ne upajo, ker vedo, da bi potem nemški nacionalci začeli proti njim hudo borbo. Konca narodnega boja na Češkem pač sedaj še ni pričakovati. Uspeh mladočeške politike se pa vendar lepo kaže v tem, da Nemci sami prihajajo do prepričanja, da se bodo morali sporazumeti s Čehi. Dokler so imeli Staročehi prvo besedo, Nemci niso bili tako spravljeni.

Armenija in Rusija. Težavna je rešitev armenskega vprašanja zaradi tega, ker Rusija ne mara, da se osnuje v Armeniji podobna avtonomna država, kakor je Bolgarija. V Rusiji je mnogo Armencev in

Dalje v prilogi.

Njene besede me niso pomirile. Mučil sem se s čuvstvom lastne onemoglosti; z ničemer in nikakor jej nisem mogel pomagati, a rad bi bil na kak način očrnil zoprno mi Ljubavino!

Tanja mi je podala roko.

— Še jedenkrat se vam zahvalim za vaše sočutje. Toda zaradi mene pustite vse to... Sosebno pa ne pravite nikomur o našem razgovoru. Jaz sama ne vem, kako se je vse to iztrgalo v meni, gorje mi je zakipelo v srci...

Pri teh besedah je silno zarudela.

— Mi obljubite, da boste znali molčati? In proseč me je pogledala.

— Ne z besedo, ne z migljajem! sem kriknil in nisem se mogel več vzdržavati: — Nerodno in nevedno sem pritisnil njeno roko k svojim ustnicam.

Ona se je nasmehljala in spustila se po stopnicah navzdol. Jaz sem ostal zopet sam na stolpu, sam, s kipečim v meni srdom in z morečim me čuvstvom lastne malovernosti. Tako jasen mi je bil ves položaj te nesrečne zadeve: Brat se sedaj še šali, toda ona, Ljubavina, ta prekanjena lisica, ga bode znala voditi za nos do oltarja, a tedaj je že prepozno, vse — končano!

VII.

Uprav isti dan, ko so že vsi šli spat, šel sem jaz v vrt. Ni spati, ni sedeti se mi ni dalo doma. Moj srd se ni samo kar nič polegal, temveč celo povečšal. Ves večer se je Sergěj sladkal Ljubavini, a ona je začela celo Tanjo dražiti.

— Kaj ne da, Tatjana Grigorjevna, jej je dejala, — vi ste mi zelo hvaležni, da sem vam napravila počitnice, sedaj vas menda Světov ne muči več s prepisavanjem svojih potnih črtic?

Tu teta ni več vzdržala.

— Mene to zelo veseli, ker je Tanja že prej priznala, da se zelo utruja pri tem delu. Sedaj si je odahnila in po vašem odhodu pojde pri nas vse zopet po starem družinskem tiru. Kaj ne da, otroci?

Sergěj je močno zarudel; njemu, kakor se je videlo, je bil ves ta razgovor skrajno neprijeten. Aglaja se je vgriznila v jeziček.

Pod težkim utisom vsega tega šuma šel sem iz gradu. Noč je bila topla, blagodišča, doslej še brez lune. Črni oblaki so prepregali nebo; bilo je soparno kakor pred nevihto. Šel sem počasi, korak za korakom, hotel sem se že vrniti v grad — a ni mi šlo, kakor tudi spati in jesti nisem mogel

danes... Nakrat slišim v jednom iz drevoredov glasove. Kdo bi se mogel neki sprehajati tako pozno zvečer, ko so že pred pol ure vse luči ugasile? Zmuznil sem se mej drevje in začel čakati, da bi govoreči šli mimo mene. To je bil zopet isti moj „ljubeznjivi“ parček.

„Čakajta, da slišim, o čem se razgovarjata v nočni tišini pri svitu zvezd!“ mi je padlo v glavo, in začel sem se muzati paralelno z njima, skrivaje se za drevjem, v gostem listji smrek in brez. Vendar kakor ogleduh nisem taval za njima mirnim srcem; notranji glas mi je šepetal: „to ni lepo, bratec!“ toda jaz ga nisem poslušal in ves spremenjen v posebljenje sluha sem se mučno trudil, da bi mi niti jedna izgovorjena beseda ne ušla.

— Zakaj hočete tako kmalu odpotovati? vprašal je Sergěj, in njegov srčni, prijetni glas je donel nekako posebno nežno. — Vam je li dolg čas pri nas?

— Verujte mi, Světov, ako bi mi bilo dolgčas, bi ostala. A meni je predobro... Ogibljem se vsega tega, kar mi ponuja slast, kar me prijazni z življenjem!

— Bože, kako drakonovsko pravilo! Čemu pa to? Saj ste pač tako mladi, tako krasni! (Dalje prih.)

Rusi se boje, da bi ti potem težili po združenju z Armenijo. Nastala bi torej nekaka armenska irendenta, kar seveda Rusi ne morejo želeli. Armenija se mora prepustiti Rusom, ako Turčija sama ne more vzdržati rednih razmer. V Londonu so za Armenijo zaradi tega zastavili ves svoj upliv, ker so se nadejali, da se z osnovo avtonomne Armenije naredi jez ruskemu razširjenju v Prednji Aziji. Kako se ta stvar razvija, sedaj nihče ne vé. Turčija je zbrala 110.000 mož, da ž njimi naredi mir v Armeniji. Bati se je pa, da bodo ti vojaki sami se le odlikovali v klanju kristjanov. Če se to zgodi, bodo velevlasti se morale vmešati.

Občinske volitve v Belgiji, ki so se vršile po novem volilnem redu, so neugodno izpale za liberalce. Po kmetih so seveda povsod voljeni skoro sami klerikalci, v mestih in trgih je pa voljenih tudi mnogo socialistov. Odločilno besedo v občinskih zastopih bodo imeli klerikalci in socialisti. Po mestih bode hud boj mej klerikalci in socialisti. Zastopani bodo pa v mestnih zastopih tudi liberalci, ker po novem zakonu ni ožjih volitev, temveč se vzame izmej vsake stranke nekaj zastopnikov po razmerju za njo oddanih glasov. Z novim občinskim volilnim redom se je še bolj utrdilo gospodstvo klerikalcev v Belgiji, liberalci so jo pa obvladali v tej deželi, ako se ne preskušajo na socialističnem stališču. Mnogo pa jim tudi to škoduje, ker mej seboj niso jedini. Zmernejši in naprednejši liberalci se še tedaj ne morejo sporazumeti, ko bi bila sloga neobhodno potrebna v boju proti klerikalcem.

Volilno gibanje.

Dostojna agitacija. Včerajšnji „Slovenec“ pogreva že zdavnaj prekuhanu zadevo, ter pripoveduje svojim čitateljem, da je nekaj dr. Ivan Tavčar barona Borna proti slovenskemu kmetu zastopal. Pri tem se z jezuitsko hudobijo resnica zavija, in vse je tako nmetno skovano, da dr. Tavčar niti s popravkom tem pobožnim obrekovalcem do kože ne more. Res se je baron Born radi lovske zadeve prepiral s kmeti, ki jih je bil nek semeniščar proti njemu nahujskal. Planina „Šije“ — samostojen loveki revir — leži tako, da na njo vhaajo jeleni iz Bornovih gozdov. Lov na ti planini imel je prejšnje čase baron Born, ali pozneje oddala ga je večina solastnikov v najem jednemu izmej svoje srede za letno najemščino 20 ali 25 gld., dočim je Born 50 gld., ponujal. In sedaj se je začela gonja proti baronu. Če so se pasli jeleni na planini, zahtevala je večina solastnikov odškodnino pri politični oblasti, dasi baron za svojih sedem deležev niti repa na planino ni gonil. Če je pa baron pošiljal čuvaje, da bi jelene s planine gonili, so ga pa zopet pri sodnji tožili radi motenja lovske pravice! Pri taci razmerah pozval je oskrbnik baronov dr. Tavčarja, da bi prišel k prvi razpravi, koja je bila razpisana o zgorej omenjeni tožbi radi motenja lovske pravice, in sicer v namenu, da bi skušal poravnavo dognati. Prevzel je dr. Tavčar ta posel, pa le s pogojem, da zastopstvo takoj odloži, če bi se poravnava ne dosegla. Kmetje pa so bili tako nahujskani, da se poravnava ni mogla doseči, da si se jim je mnogo ponujalo. Na to odstopil je dr. Tavčar takoj, in daljše zastopstvo je prevzel drugi odvetnik v Ljubljani. To zadnje pa naš pošten „Slovenec“ zamolči, prej kot ne radi tega, da ustreže svojemu škofu, ki je zaukazal vsem pobožnim obrekovalcem, da naj se pri agitacijah poslužujejo samo — spodobnega orožja! —

Dr. I. T.

Iz Kranja se nam poroča, da je gimnazijski ravnatelj Hubad strastno posegel v agitacijo proti narodnemu kandidatu g. Globočniku. Leto od hiše do hiše in posebno trdno nastopa pri tistih volilcih, ki imajo na stanovanju njegove dijake. Tako daleč se ta uradnik pozablja, da govori o razpustu kranjske gimnazije, ako bode izvoljen g. Globočnik. Kaj takega si dosedaj še noben ravnatelj ni upal in mi vprašamo: Je-li to učni oblasti znano in ali za kranjskega gimnazijskega ravnatelja ne velja Kielmanseggov ukaz?

Iz Krauja, 19. novembra.

Kam dovede strast in osebna mržnja človeka, to spričuje nam najbolje dopis iz Kranja v sobotnem „Slovencu“. Tako surovega, nesramnega in lažnjivega spisa še nismo brali v zadnjem času, odkar vihra po naši deželi volilni boj. Dasi se ne sprejemljejo nasprotniki ravno z rokovnicami, dasi leté ostre pušice sem in tje — krono brezvestnega obrekovanja, podlega sumničenja in lažnjivega zavijanja priboril si je „Slovenec“ dopisnik iz Kranja.

Dvojen namen hotel je doseči dopisnik: sramotiti in smešiti našega kandidata g. notarja Globočnika in vpreči v svoj polomljeni in zavoženi politični voz našega župana gosp.

K. Šavnika ter meščana g. Omerso. V koliko se mu je to posrečilo, ne vemo ravno, a kar se tiče g. župana Šavnika, naj se gosp. dopisnik ne trudi preveč; z njim je naša stranka že zdavnaj na čistem vsled mejsobojnega prijateljskega dogovora. O gosp. Omersi pa smo prepričani, da ne smatra gostilniške šale za resnico.

Če pa misli g. dopisnik, da je dosegel glavni svoj namen, da namreč s svojim lažnjivim hujkanjem agituje zoper našega kandidata, potem se jako moti. Mož pač ne more pozabiti nekaterih osebnosti, pred vsem pa ne svojega poraza pri zadnjih občinskih volitvah. On ve prav dobro, da je nastopila takrat naša stranka na čelu ji g. notar Globočnik ne zoper župana gosp. Šavnika — kakor laže v svojem dopisu —, temveč ravno zoper dopisnika. Od tod ta velika jeza, za to pa — kakor je že od nekdaj njegova navada — le brž z vsemi mogočimi sredstvi nad Globočnika. Ker nedostaje pametnih in resničnih razlogov, dobra je tudi laž. — „Calumniare audacter!“ Nakupičil je „Slovenec“ dopisnik v svojem dopisu toliko ostudnih in strupenih lažij, da se nehote vprašamo, je-li mogoče, da je vse to pisal človek ki hoče biti olikan! A kaj to njega briga, ako s takim nesramnim obrekovanjem razburja še bolj vznemirjene strasti, ravno on, ki predbaciva drugim, da prouzročujejo prepir — on hoče doseči svoj namen, češ, morda se mi pa venderle usede kak tepec, morda venderle koga vjamem — „semper aliquid haeret!“

Dopisnik je imel zlobni namen posebno loškim gg. volilcem — v Kranji mu itak nihče ne verjame tega — slikati g. notarja kot nestrpneža. G. Globočnik dejal je namreč na škofjeloškem shodu, da hoče v deželnem zboru delovati pomirljivo. Hudo skele te besede, dopisnika ker vé, da so napravile na volilce najboljši utis. Da bi izbrisal in pokvaril ta utis, izvaril je ta mojster spletkarij vse te laži in klice o našem kandidatu: In ta mož si hinavsko prisvaja krinko miroljubnosti! ... Farizej!

Res je, da g. notar Globočnik ni tak, kakor kak drug. On ne deluje za hrptom in zavrtno, temveč mož je odkritosrčen, nastopa odločno, kadar je potrebno, a nikdar še ni bil prijatelj skrajnega nasprotstva. To presojamo najlažje mi, njegovi ožji, posebno mlajši somišljeniki. Kolikokrat prepričal je on kako nameravano in tudi opravičeno akcijo, ki bi bila nemilo dirnila nasprotnika. Svaril nas je in poučeval, da je najbolje doseči kolikor mogoče vse z lepa, mirnim potem s prepričevalno besedo. Kakor v Loki, v tem smislu govoril je tudi na volilnem shodu v Kranju. Poudarjal je, da je njegov program, opirajoč se na resolucije, sklenjene na shodu zaupnih mož od dne 29. nov. 1894., lojalna nasproti cesarju, narodu in veri. Dejal je, da je njegova najiskrenejša želja, da biponehalalise vsaj ublažil bratomorni boj v naši domovini. Poudarjal je, da moramo biti zmerni in pravični nasproti vsem prebivalcem naše dežele. Da se bo on ravnal po svojem programu, to nam jamči njegov značaj.

Gosp. dopisnik se laže, da naše meščanstvo ničesar neče slišati o Globočnikovi kandidaturi, dasiravno sam prav dobro ve, da je ogromna večina našega prebivalstva sama provzročila to kandidacijo in da vsi zavedni volilci, kojim je blagor našega mesta v resnici na srcu žele izvolitev g. notarja deželnim poslancem. Škoda da niste slišali izraza navdušenosti pri sobotnem volilnem shodu!

Slednjič naj še omenjamo, da se je gosp. dopisnik blagohotno spominjal v svojem dopisu tudi dveh agitatorjev naše stranke, primerjajoč jednega z „melino“ drugega pa s „kobilico“. Te „naravoslovske“ študije so nam jako ugajale, kajti vsak človek govori najraje o predmetu katerega se je učil. Oba agitatorja sta pa prepričana, da agitujeja lahko še deset let, pa skupaj ne bota strgala toliko podplatov, kakor jih je g. dopisnik, da je postal to, kar je! Razložek mej našimi in vašimi agitatorji je le ta, da naši delajo z navdušenostjo in zastonj, vaši pa dobe — „od štuka“!

Kobilica.

Z Dolenjskega, 19. novembra.

Dr. Tavčarja volilni shodi. — Da se našemu škofu mi dolenjski meščani dobro odzovemo, skušali smo pridobiti dr. Tavčarja za kandidacijo za naš mandat v deželnem zboru. Pravo veselje je bilo, ko je ta mož našo ponudbo vzprejel. Jeden je tistih, ki se škofa in njegove garde nič ne boje, ki je predobro prepričan, da škof naš s svojo politiko malemu slovenstvu neizmerno škoduje. Vemo tudi, da Tavčarja vse, kar v škofovi politični gardi stoji, na tož sovraži. — Dr. Tavčar je imel 16. novembra v Krškem, 17. v Novem mestu, 18. v Črnomlju ter v Metliki volilne shode. Dr. Tavčar je bil nam Dolenjecem po večjem po svojih spisih kot novelist in politik znan, nismo pa imeli do letos prilike, ž njim priti osebno v dotiko. Kakor Krčani pravijo, napravil je nanje dr. Tavčar dober utis in tako tudi na mnogobrojno zbrano Novomeščane. Prišlo je poslušat, kar je moglo k shodu priti. V Krškem in v Novem mestu niso farovski nikogar na interpeliranje poslali. Krški župnik g. Knava je sicer

pretakten človek, da bi se s svojimi someščani, mej katerimi toliko let že živi, sprl; v Novem mestu imajo jednega petelina, ali ta se morebiti ni upal priti, ali so ga pa starejši duhovniki doma privezali, ker so vedeli, da se mora ta, od sovraštva do nas prekipeči mladenič gotovo blamirati.

V Črnomlju je bil shod 18. nov. ob 3. uri popoldne. V gostilni g. Laknerja je bilo vse polno črnomaljskega meščanstva. Le malo meščanov ni prišlo. Dr. Tavčar je govoril lepo. Opisal je z lapidarnimi besedami naš boj s kranjskim duhovništvom in težnje našega škofa, kot pol. voditelja duhovnikov. Burno se mu je pritrdilno odzivalo vse poslušateljstvo.

Na to se črnomaljski kapelan gosp. Pristav k besedi oglasi. Dobi jo, akoravno občinstvo proti temu protestuje; poudarjalo se je, da se je to, kar bo kapelan povedal, že vse v cerkvi v pridigi slišalo. Dr. Tavčar prosi, naj se g. Pristavu da beseda. Pridigoval je g. Pristav; Črnomaljeci so prav imeli, slišali so zopet to, kar jim je že večkrat v cerkvi iz lece povedal in kar so v „Slovencu“ že večkrat brali. Nič novega. Legalizacija, lov, bolnišnica v Ljubljani — etc. — G. Pristav je le bil v tem celo nov, originalen, da je dr. Tavčarju očital, da še nič ni za Slovenstvo storil. Ni veliko manjkalo in ta mladi pridigar bi se bil na zrak postavil, pa dr. Tavčar mu je odgovarjati začel, ter pozornost občinstva nase potegnil. Iz hude nevolje nad kapelanom nastala je v občinstvu nepopisna veselost, dr. Tavčar je mojstersko tega mladega fanatika tako obdelaval, da ni nič od te „Slovenčeve“ visoke politične učenosti cele ostalo in dobil je g. Pristav v Tavčarjevem odgovoru toliko, da se je dr. Slancu, ki je dr. Tavčarja v Belo krajino spremljal, smilil, ko ga je potem iz sobe spremljal in ga zunaj z mirno besedo tolažil. „Adio Janez“ se je klicalo izmej občinstva temu kapelanu za slovo.

Mladi duhovnik se je tukaj z drznovitostjo postaviti hotel za nekakega voditelja našega meščanstva; — blamiral je sebe, blamiral pa tudi istega, ki ga je poslal.

G. Pristav je imel sklican tisto popoldne shod škofovih pristašev in našel je v dotičnem lokalu le dva volilca.

G. Pristav je bil kriv s svojimi dolgimi lamentacijami iz „Slovenca“, da se je dr. Tavčar šele po 6. uri mogel odpeljati v Metliko. Tam je bilo zbrano skoraj vse metliško meščanstvo. Tudi tam je bil dr. Tavčar srčno in lepo sprejet. Utrujen od potovanja, razvil je program narodne stranke in to srčno aklamiran od volilcev. Čakala sta ga tudi ondota kapelana g. Nadrah in Češarek in ga interpelovala. Vse tako, kakor je „Slovenec“ pisaril. Torej nič novega. Ali vprašala sta tudi, če je on pisal satiro na dr. Mahniča „4000“. Volilec se je to neumno zdelo in jeden vstane in reče, da ni vredno, da bi se na kaj takega odgovarjalo. Ali dr. Tavčar jima je odgovarjal. Padalo je kakor po g. Pristovu in še hujše. Dobili so, kar so iskali.

Uneli so ti kapelani nekaj svojih pristašev, ki so bili naprošeni, shod motiti, pa se jim ni posrečilo. Šli so s pobitimi kapelani ven na zrak in v svojo krčmo.

Iz vsega se vidi, da naši nasprotniki uvidevajo, da ne morejo tukaj in tudi ne z razpostavljenim Rešnjim Telesom in pridigami nič doseči, ali radi bi krušili lepo disciplino belokranjskih mestnih volilcev. To pa se jim nikakor ne posreči!

Dopisi.

Iz Celjskega okraja 28. nov. Kaj je s podpiralno zalogo slovensko v Gradci? Veleučeni g. prof. dr. Krek objavil je po raznih listih, da je nehal biti temu podpornemu društvu načelnik in blagajnik. Gospod profesor je vodil zalogo celih 23 let. Kdor je imel priliko ga opazovati pri delu, kakor pisec teh vrstic, ki je bil sam več let odbornik, priznal bode, da je opravljal svoj posel z živo vnamo in s vso gorečnostjo! Njemu na ljubo pomagal je nekaj let tudi pokojni prof. dr. Bidermann — Nemec! — Zatorej nikakor ni verjetno, da bi bil g. profesor le zaradi preobitega dela pustil podpiralno zalogo, koje potrebo in pomen za slovensko dijaštvo kot učitelja najbolj pozna; da bi bil brez vsacega uzroka odložil vodstvo zavoda, kojega je — vsled zaupanja do njega — slovenska inteligenca s svojo požrtvovalnostjo postavila na precej trden temelj, in koji zavod propade, če mu slovenska inteligenca odtegne v bodoče svojo podporo! Zaloge, če bi ne izpolnjevala vestno svojega namena, ne bomo več podpirali, vedeti tedaj hočemo, kdo jo sedaj vodi! Ako sedanje vodstvo zaloge ni tako, da bi se mu lahko zaupalo, bomo podporniki takoj jedini, kaj nam je storiti. Da tedaj ne trpi škode podpiralna zaloga, kazalo bi, da bi g. prof. dr. Krek javno povedal, zakaj je odtegnil svoje moči temu zavodu, da bi se imena tačasnih odbornikov objavila. Prosimo!

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 21. novembra.

V sinočni seji občinskega sveta ljubljanskega naznanil je župan Grasselli, da je presvetli cesar dne 11. t. m. vzprejel deputacijo občinskega sveta, katera se mu je prišla zahvaliti za blagonaklonjenost njegovo nasproti mestu ljubljanskemu, ter pri

tež priliki milostno izrekel svojo posebno zadovoljnost, da je mestni zbor sklenil, v spomin cesarjeve navzočnosti v Ljubljani povodom letošnje potresne katastrofe postaviti spomenik na javnem mestu. Občinski svet vzel je to poročilo s hvaležnostjo stoje na znanje ter Njega Veličanstvu trikrat navdušeno zaklical „Živio“ in „Slava“.

Ista deputacija oglašila se je še na nekaterih drugih merodajnih mestih na Dunaju, o čemur ima poročati obč. svet. Hribar. Predno je v to svrho podelil besedo obč. svet. Hribarju, naznanil je župan še, da so se častni meščani, in sicer markí Bacquehem, deželni predsednik baron Hein, grof Harrach, baron Schwegel in dvorni svetnik Šuklje v posebnih pismih zahvalili za to odlikovanje, ter da je kranjska hranilnica povodom svoje 75letnice izdala spomenico ter jo priposlala tudi mestnemu magistratu; iz te spomenice je zazvidno, da se je kranjska hranilnica povodom svojega jubileja spomnila tudi mesta in njegovih dobrotelnih naprav ter jim naklonila znuaten prispevek. Umestno je torej, končal je gosp. župan, da se hvaležno spominjamo tega darila in da iz rečemo kranjski hranilnici najtoplejšo zahvalo. Občinski svet pritrdil je soglasno temu predlogu.

Potem poročal je obč. svet. Hribar o korakih, katere je storila deputacija, poslana po občinskem svetu na Dunaj. Poročevalec omeni z zadovoljstvom najprej, da vest, ki se je bila po Ljubljani razširila, da se namreč generalno ravateljstvo državnih železnice pogaja z občino Breže na Koroskem zaradi nameščenja mehanične delavnice državnih železnice, ni resnična; deputacija dobila je zagotovilo, da se bode pri nameščenju mehanične delavnice v prvi vrsti oziralo na Ljubljano, to zagotovilo dal je deputaciji ne le predsednik generalnega ravateljstva nego tudi finančni minister dr. pl. Bilinski, pri katerem se je deputacija oglašila tudi zaradi novega loterijskega posojila in kjer je gosp. župan tudi sprožil vprašanje glede novega brezobrestnega in tripocentnega državnega posojila za mesto ljubljansko. Iz odgovora dobila je deputacija utis, da prošnja ne ostane brezuspešna. Nadalje podala se je deputacija k grofu Badeniju, kjer je bila zelo prijazno vzprejeta; ministerski predsednik je obljubil, da se bode jemal na Ljubljano vsak mogoč ozir. Glede vojaškega oskrbovališča in artilerijske vojašnice bila je deputacija pri dunajski stavbinski družbi „Union“ in v vojnem ministerstvu; tudi tam dobili smo ugodna poročila in bode mestni zbor v kratkem imel priliko, razpravljati o teh vprašanjih. Tudi glede vrhniške železnice in nove justične palače dobili smo ugodna izvestja, žal, da ne tudi glede kaznilnice na gradu; kaznilnica ne bode se več namestila na gradu, ker je grad vsled potresa preveč poškodovan in tudi v zdravstvenem oziru neprikladen. Pač pa je justični minister obljubil, da se bode v prvi vrsti oziral na Ljubljano, ako bi se pokazala potreba, da se ustanovi nova kaznilnica. V obč. svet je dosegla deputacija na Dunaju. Občinski svet vzel je poročilo z Dobro-klici na znanje.

Obč. svet. dr. Staré vpraša gospoda župana, kako stoji zadeva glede novega stavbinskega reda za Ljubljano in je li deputacija morebiti tudi v tem oziru storila potrebne korake. Župan Grasselli odgovoril je na to vprašanje, da bodo po informacijah deputacije vlada predložila v prihodnjem zasiedanju deželnega zbora načrt novega stavbinskega reda za Ljubljano.

Obč. svet. Hribar stavil je potem nujni predlog o ustanovitvi fonda s posebnim statutom za mestno regulacijo in razširjavo. V zmislu državnega pomočnega zakona za Ljubljano in druge po potresu poškodovane okraje na Kranjskem in Štajerskem z dne 6. julija 1895, drž. zak. št. 94, dobiti ima Ljubljana od države brezobrestno popnapredščino 100.000 gld. v regulacijske namene. Ker ta znesek nikakor zadostoval ne bode, primoran bo občinski svet, kateremu tekoči dohodki mestne občine ne dovoljujejo žrtvovati kaj izdatnega v regulacijske namene, apelovati še nadalje na blagonaklonjenost in dejansko pomoč države. V teh okoliščinah pa je naravno, da si bode vlada — kakor je to v napominanem pomočnem zakonu tudi že izrečeno — hotela pridržati posebno ingerencijo na upravo mestnega regulacijsko-razširjevalnega fonda. Mestna občina, ki bode v vsakem slučaju nasproti vladi prevzela odgovornost za povračilo v regulacijske namene izplačanih jej popnapredščin, bode pač v prvi vrsti interesovana po upravi tega fonda; s tem pa ni izrečeno, da bi ga moral upravljati občinski svet, resp. mestni magistrat sam. Vsaj je mogoče, da se za regulacijsko-razširjevalni fond dobe prispevki tudi še po drugi poti in da bode kazalo tudi na drugo stran še glede uprave istega koncedovati soingerencijo. Po govornikovem mnenju bilo bi torej najboljše, da se ustanovi regulacijsko-razširjevalni fond s posebnim pravilnikom, v katerem bi moralo izrečeno biti, iz česa se ta fond sklada, kako se upravlja in uporablja in v kakšni razmeri je nasproti mestni občini. Ker je regulacijski načrt po večem že gotov, nujno je, da se pravilnik za ta fond takoj sestavi. Zato predlaga: Slavnim občinski svet skleni: Za sestavo pravilnika mestnemu regulacijsko-razširjevalnemu fondu izbere se iz občinskega sveta odsek trojice, katera se naprosi, da svoj operat predloži kar najprej mogoče občinskemu svetu v odobrenje. Predlog bil je brez debate so-

glasno vzprejet, v odsek pa so bili per acclamationem izvoljeni občinski svetniki dr. Krisper, dr. Majaron in dr. Staré.

Prestopivši na dnevni red poročal je obč. svet. Hribar v imenu finančnega odseka o izkazu daril, došlih mestnemu magistratu povodom potresa do konca septembra letos. Iz tega izkaza je razvidno, da je došlo v tej dobi skupaj 162.750 gld. 57 kr. Ako se temu znesku prišteje še 533 gld. 3 kr., katere je magistrat prejel za stavbeni les iz svoje zaloge in 553 gld. 39 1/2 kr., prejetih za prodani raznovrstni material in prihranjenih pri voznini od lesa vsled znižane tarife, imel je mestni magistrat do konca septembra na razpolaganje 163.856 gld. 99 1/2 kr. Od tega izdalo se je: za barake 57.636 gld. 83 kr.; za podpore, in sicer a) ubožnemu prebivalstvu sploh 7327 gld. 3 kr., b) meščanskemu odboru hišnih posestnikov za njegove efektivne troške 400 gld., c) pomožnemu odboru za trgovce in obrtnike 15.000 gld.; za dnine pomožnim stražnikom 6000 gld.; za podiranje hiš manje imovitim hišnim posestnikom 2542 gld. 19 1/2 kr.; za plače tehnikom in polirjem, dneine težakom in druge stvari 3710 gld. 25 1/2 kr. — skupaj torej 92.616 gld. 31 kr., tako da je ostalo še za razdelitev 71.240 gld. 68 kr. Poročevalec omenja, da se je od tega zneska do današnjega dne porabilo za tekoče izdatke mestne blagajnice 41.240 gld. 68 1/2 kr., dočim je preostalih 30.000 gld. naloženih v mestni hranilnici. Iz jako poučnega izkaza mestnega magistrata o došlih darovih razvidno je nadalje, da je nesreča, ki je zadela glavno mesto slovenskega naroda, vzbudila več ali manje sočutje po vsej državi, razvidno je pa tudi, da nikjer toliko, ko v češkem in hrvatskem narodu. Ako kedaj, dokazalo se je svečano o tej žalostni priliki, kako globoko je ukoreninjena bratovska ljubezen, ki veže mali slovenski rod z brati Čehi in Hrvati. Ljubljana ne bode nikdar v stanju, da bi bratom Čehom in Hrvatom le deloma mogla povrniti to ljubeznipolno požrtvovalnost; zato bode pa nje prebivalstvo ohranilo jim v srcih najpopolnejšo hvaležnost. Pa tudi vsem ostalim milosrdnim ljudem vseh narodov in stanov zagotovljena je hvaležnost ljubljanskega prebivalstva; ako kedaj, pokazalo se je letos, da niso prazne pesnikove besede, ki pravi: „da smo ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi.“ V kompetenco občinskega sveta seveda ne spada, pečati se tudi s prispevki, ki so za uboge žrtve velikonočnega potresa došli c. kr. deželni vladi ter pomožnemu odboru za Ljubljano in okolico. Vender pa o tej priliki izpolnjuje le svojo dolžnost, ako se spomni požrtvovalnega delovanja teh dveh faktorjev, merečega na to, da se olajša grozna beda ubožnejših slojev mestnega prebivalstva. V imenu finančnega odseka predlaga torej poročevalec:

1.) Predložiti račun o došlih darovih in dosejanih njihovi porabi jemlje se na znanje z dostavkom, da se ima zanj naprej voditi pod naslovom „potresne zaklade“ in da se ima vsa gotovina te zaklade nalagati v mestno hranilnico ter obrestovati na korist zaklade same.

2.) Mej dohodki zaračunjenih 533 gld. 3 kr. za prodani stavbeni les iz mestne zaloge in 553 gld. 39 1/2 kr. za prodani ostali vsakovrstni material in za razliko pri voznini od lesa vsled znižane tarife južne železnice ima se sprejeti mej tekoče dohodke mestne blagajnice kot delno povračilo onih 10.000 gld., katere je občinski svet v svoji seji dne 16. aprila 1895 dovolil za gradnjo barak.

3.) Mej podporami ubožnemu prebivalstvu zaračunjenih 2833 gld. 14 kr. za poslovne doklade uradnikom povodom komisijonelnega ogledovanja hiš ter za nagrade policijskim uradnikom in mestni straži za izredno poslovanje, dalje 6000 gld. za dnine pomožnim stražnikom in 3710 gld. 25 1/2 kr. za plače tehnikom in polirjem, dneine težakom, nakup tiskovin in podobne troške, vkup torej 12.543 gld. 39 1/2 kr. imajo se zakladi potresnih prispevkov vrniti svoječasno iz onih 50.000 gld., katere mestna občina prejme od države kot brezobrestno posojilo za izredne izdatke povodom potresa.

4.) Za podiranje hiš manje imovitim hišnim posestnikom izdanih 2542 gld. 19 1/2 kr. ima se po mogočnosti iztirjati in vrniti v potresno zaklado.

5.) Skupilo od svoječasne prodaje barak zaračunavati je mej tekoče dohodke mestne blagajnice tako dolgo, dokler ne bode pokrit znesek 10.000 gld., ki ga je občinski svet v svoji seji dne 16. aprila 1895 dovolil za gradnjo barak. Ako bi potem še kaj preostajalo, dodati je potresni zakladi.

6.) Ves denar, kar ga je ostalo v potresni zakladi in kar ga v isto še pride, ima se porabiti v podporo onemu mestnemu prebivalstvu, ki je vsled potresa postalo podpore potrebno. Razdelitev se pa ima vršiti po organih, katere je v ta namen odločil občinski svet.

7.) Vsem zavodom, društvom, korporacijam in posameznikom, ki so z darovi ali na kakoršen koli način sicer po potresu prihiteli Ljubljani in njenemu prebivalstvu v pomoč, izreka se zahvala občinskega sveta; gospodu županu se pa naroča, da ta sklep tekom jednega tedna objavi uradno v vseh treh v Ljubljani izhajajočih dnevnikih in v uradni „Wiener Zeitung“.

8.) Z ozirom na izdatne darove, ki so mestnemu magistratu prihajali za žrtve potresa od češkega in hrvatskega naroda, izreka občinsko svetovništvo še posebno zahvalo tema dvema po iz-

krenih bratovskih vezeh z slovenskim narodom zvezana naroda in gospodu županu se naroča, da o tem sklepu v teku štirinajstih dni obvesti župana praških mest gospoda Čenka Gregorja in zagrebškega župana gospoda pl. Mošinskega.

9.) Vsa iz potresne zaklade za tekoče izdatke mestne blagajnice založena gotovina ima se tej zakladi vrniti takoj, ko prejme mesto brezobrestno državno, za izredne izdatke vsled potresa dovoljeno mu posojilo 50.000 gld.; dotle pa se ima vsa založena gotovina pro rate temporis et quanti obrestovati potresnej zakladi s 4%.

Gledé na predlog ad 9.) ima finančni odsek dodati še sledeče poročilo: Občinski svet je v svoji seji dne 10. oktobra 1893 sprejel dopolnilno navodilo za mestno knjigovodstvo ljubljansko, hotéč po izvršeni reorganizaciji blagajnice in knjigovodstva doseči pravilno denarno gospodarstvo na mestnem magistratu. Tako pravilno gospodarstvo pa veli, da ni dopustno, da bi mestna blagajnica izplačevala zneske, za katere v proračunu ni bilo poskrbljeno, ali za katere jo v to s posebnim sklepom ni pooblastil občinski svet. Po drugi strani pa je dolžnost občinskega sveta, kateri jedini ima v smislu § 33. ad 3) občinskega reda skrbeti, kako je pokriti nedostatek, da preskrbi pokritje kreditov, ki bi potrebni bili preko proračunjenih svot in pa za nujne naprave, na katere se pri sestavljanju proračuna ni misliti zamoglo. Iz teh razlogov speejeja se je v omenjeno dopolnilno navodilo določba, da ima za vsako (tu je treba pač razumevati: za vsako redno) sejo občinskega sveta napraviti knjigovodstvo o finančnem stanju v posameznih naložbah mestne uprave izkaz, ki ima „razjasniti denarno položje z ozirom na v proračunu dovoljeni kredit in njegovo uporabo“. Dopolnilno navodilo določa, nadalje, da je „poleg tega v izkazu napomniti, koliko približno preostaja kredita po odbitku rednih in poznanih potrebščin v pokritje onih stroškov za nove naprave in predmete, o katerih utegne obravnavati in sklepati občinski zastop“ in da je „zato obvestiti mestno knjigovodstvo vedno pravočasno, da se seja skliče“. Da so te določbe dopolnilnega navodila z ozirom na odgovornost, katere zadeva občinski svet gledé občinskega denarnega gospodarstva, silno važna, vidno je na prvi pogled in je za to skrajno obžalovanja vredno, da se — dasi so veljavne že več kot dve leti — doslej niso še izpolnjevale. Mestno knjigovodstvo namreč doslej ni predložilo občinskemu svetu še niti jednega izkaza v smislu dopolnilnega navodila; ni pa od gospoda župana tudi niti edenkrat opozorjeno bilo na seje občinskega sveta, kakor tu predpisuje dopolnilno navodilo. Zato pa se je zgodilo, da je mestni magistrat kar iz lastne moči — torej brez vednosti in privoljenja občinskega sveta — ker mu ni dostajalo pokritje za tekoče izdatke, porabil do danes od denarja, ki ga je prejel od septembra t. l., 41.240 gld. 68 1/2 kr. iz potresne zaklade. Ta okoliščina ni pa, ker se omenjeno dopolnilno navodilo — kakor se je finančni odsek prepričal — tudi v ostalih točkah ne izpolnjuje, daje misliti, če bi ne kazalo izbrati delegacijo trojice iz občinskega sveta, da preišče in mu poroča, kako izvršuje mestni magistrat njegove sklepe in navodila. Za sedaj pa predlaga finančni odsek:

10.) Gospod župan so pozivlje, da se v prihodnji seji opraviči, zakaj ni v smislu dopolnilnega navodila za mestno knjigovodstvo ljubljansko, sprejetega v seji občinskega sveta dne 10. oktobra 1893, skrbel, da bi se bili občinskemu svetu o vsaki redni seji predkladali izkazi o dovoljenih in porabljenih kreditih.

Gledé teh predlogov in osobito glede posebne zahvale bratom Čehom in Hrvatom povdarja obč. svet. Petričič, da so se tudi drugod nabrale lepe svote v korist nesrečni Ljubljanec; zlasti se je v tem oziru odlikoval Dunaj in bi torej pač kazalo, da se izreče zahvala tudi mestu dunajskemu. Poročevalec Hribar naglašja, da se je županstvu dunajskemu že meseca maja izrekla zahvala, člani predsedstva dunajskega pomožnega odbora pa so nedavno bili izvoljeni častnimi meščani ljubljanskimi v hvaležno priznanje zaslug omenjenega dunajskega odbora. Po teh opazkah bili so predlogi finančnega odseka soglasno vzprejeti.

Obč. svet. Hraskey poročal je v imenu finančnega in olupševalnega odseka o splošnem regulacijskem načrtu za Ljubljano. Po sklepu občinskega sveta bilo je izgotovljenje regulacijskega načrta določeno tako, da se po organih c. kr. katastralne evidence izvrši novo, podrobno izmerjenje mesta in da se za izdelanje splošnega regulacijskega načrta na podlagi obstoječih katastralnih map povabi vladni svetnik Sitte. Oboje se je zgodilo. Poleg Sitteja pa sta še dva druga strokovnjaka arhitekta Fabiani in Wolf iz lastnega nagiba izdelala vsak svoj regulacijski načrt ter ju izročila mestni občini na razpolaganje. Mestni stavbinski urad in stavbinski odsek pregledala sta vse tri načrte in spoznala, da se sicer nahaja v njih precej dobrih idej — kar velja zlasti o Fabianijevem načrtu —, da pa navzlic temu ni bilo mogoče, predlagati kateri koli teh načrtov v odobrenje, ker nijeden ni bil popoln in dovolj obsežen in ker se nijeden ni dovolj oziral na obstoječe razmere terena in prometa; slednjič pa so bile projektovane nove ceste v taki smeri in brez ozira na stavbene objekte, da bi jih v finančnih ozirov ne bilo mogoče izvršiti.

Iz teh razlogov lotila sta se načelnik stavbinskega urada nadinžener Duffe in načelnik stavbinskega oddelka obč. svet. Hrasky izdelave novega regulacijskega načrta, kateri obsega vse površje ležeče v onem krogu, s katerim objemajo naše mesto južna in državna železnica od Udmata in Šiške do „malega grabna“ in do dolenskega kolodvora, dalje čez železnico do delavskih hiš in bolnice za silo. Ta načrt presojevala sta stavbinski in olupševalni odsek v celoti vrsti sej. Načela, po katerih je bil ta načrt izdelan, merijo na to, da se s primernimi sredstvi doseže za stanovanje in promet ugodna ureditev našega mesta in sicer tako, da bi se ureditev kolikor mogoče naslajala na že določene regulacijske črte in obstoječe posostne razmere. Značaj regulacije je sledeč in sicer v notranjem delu mesta 1.) razširjenje obstoječih ulic s časom; 2.) ureditev obojestranskega nabrežja Ljubljane na podlagi načrta za osušenje barja kot voznih cest in občil prve vrste; 3.) zveze srednjega dela mesta z zunanjimi deli s primernimi kratkimi predori. Pri zunanjem delu mesta, poleg primernega razširjenja že obstoječih ulic, uredjenje ravnih in prostornih prometnih prog (cest in trgov) po dejanski potrebi in sicer 1.) diagonalno čez mesto od Šiške k dolenskem kolodvoru, dolenski cesti, v Trnovsko predmestje, k staremu trgu in na št. Petersko predmestje k vojašnicam, k bolnici in klavnici; ravno tako analogne zveze od Dunajske ceste, nadalje prometne proge od Tržaške ceste (tobačne tovarne) v Trnovsko predmestje, k dolenskem kolodvoru, na Sv. Jakoba trg, Mestni trg, k deželni bolnici, vojašnici in mestni klavnici; 2.) neposrednih in ravnih zvez iz sredine mesta h kolodvorom; 3.) okrožna cesta ali pas (ring) okolo celega mesta od južnega kolodvora čez Tržaško cesto v Trnovsko predmestje, čez Prule, poleg Gruberjevega prekopa k domobranski vojašnici, deželni bolnici in novi mestni vojašnici ter zopet k južnemu kolodvoru; ta pas je velikega pomena za tovarni promet, sejme, vojaške transporte i. t. d.; 4.) podružne ceste, katere imajo namen, omogočiti parcelaciji posameznih delov ali olajšati promet na parcelah, posebno živahnih cestah, kjer razširjenja zaradi previsoke odškodnine ni mogoče tako izvršiti, kakor bi bilo potrebno; 5.) novi trgi projektovani so le tam, kjer nastajajo novi deli mesta, ter na razpotjih, seveda tu le v manjšem razmerju. Podrobnejši popis načrta pridržava si poročevalec za drugo priliko ter poudarja, da bi kazalo zaslišati o načrtu še one faktorje, kateri so v tej zadevi posebno zainteresirani, in predlaga, naj se po mestnem stavbinskem uradu izdelani regulacijski načrt vzprejme za podlago nadaljnjemu posvetovanju in naj se v svrhu končne presoje načrta skliče anketa, v katero naj se poleg članov mestnega sveta povabijo zastopniki c. kr. deželne vlade, deželnega odbora, kranjske hranilnice in stavbinske firme ljubljanske. Poročevalec končno naznani, da sta stavbinski in olupševalni odsek s pomočjo stavbinskega urada izdelala seznam in cenitev vseh onih hiš in posestev, katere mora mestna občina kupiti v bližnji prihodnosti v regulacijske namene. Vseh takih hiš in posestev, oziroma njih delov, je 118 v približni vrednosti 700.000 gld. Cenitev izvršila se je na podlagi 60 kvadratnega letnega hišnega davka, oziroma po normalni vrednosti stavbinskega prostora. V omenjenem znesku pa niso obsežene one odkupnine, katerih treba za odkup uličnega sveta pri onih hišah, kjer bodo gospodarji iz lastnega nagiba gradili nova poslopja; v to svrhu bo treba okoli 100.000 gld., za celokupno financiranje torej približno 800.000 goldinarjev. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. novembra.

— (Konfiskacija.) Sinočno število našega lista je c. kr. drž. pravdnistvo zaplenilo zaradi dopisa z dežele „Užaljena preuzvišenost“, v katerem se je govorilo o ljubljanskem knezoškofu.

— (Gospode volilce v Ljubljani) dovoljujemo si še enkrat opozoriti na volilni shod, ki bode danes večer ob osmih v letnem salonu hotela pri Maliči. Vstop je dovoljen samo volilcem.

— (Imenovanje.) Pri deželni vladi kranjski so imenovani: začasni okr. komisar dr. Robert Praxmarer definitivnim okr. komisarjem, koncipist dr. Karl Mathis začasnim okr. komisarjem, začasni koncipist Karol grof Künigl definitivnim koncipistom in konceptni praktikant dr. Avgust vitez Banniza začasnim koncipistom.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) V soboto se bo predstavljala veseloigra „Maskarada“, prva nova veseloigra v tej sezoni.

— (Slovensko gledališče.) Predsinočna predstava „Afričanke“ je bila v vsakem oziru tako izborna in dovršena kakor vse prejšnje in je občinstvo odlikovalo vse pevce in pevke, tudi pri odprti sceni. Gledališče je bilo slavnostno razsvetljeno in sta predstavi prisostvovala tudi dež. predsednik baron Hein in dež. glavar Detela. Pred predstavo je godba sviralala cesarsko pesem, katero je občinstvo stoje poslušalo. Gledališče je bilo jako dobro obiskano.

— (Skupni izlet k slovenski gledališki predstavi.) kateri se je snoval v Novem mestu, se je preložil na nedoločen čas.

— (Za oškodovance po potresu) je daroval nemški cesar 6000 mark in sicer 4000 za evangeliško cerkveno občino, 2000 pa za prebivalstvo. Magistrat dunajski je poslal deželni vladi zbirko 18.932 gld. 88 kr.

— (Klub slov. biciklistov „Ljubljana“) imel bo dne 28. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih („Narodni dom“) izvanredni občni zbor.

— (Iz deželne bolnice.) V torek so se v stolp bolniške kapele obesili zvonovi, ki so bili prej v bolniški cerkvi na Dunajski cesti

— (Električna razsvetljava v novi deželni bolnici) funkcijonira že nekaj dni s prav povoljnimi uspehom.

— (Čuden slučaj.) Kakor smo že poročali, bili sta v nedeljo zvečer tudi v Šiški brez vsakega povoda ranjeni dve osebi, in sicer neki stavbinski delavec in neki polir. Storilec se je pridružil — hiteč proti Ljubljani — dvema ženskama ter držeč nož v roki, rekel: „Trem sem že posvetil, drugim pa še bom! Se nikogar ne bojim!“ Areto-vani mizarski pomočnik Franc Gale, kateri je zlo-dejstva sumljiv, je bil včeraj z omenjenima ženskama v Šiški konfrontiran; obe sta določno izjavili, da je Gale tisti, kateri ju je ob polu 8. uri zvečer kakih 200 korakov spremljal ter izustil gori omenjene besede. Gale je bil včeraj popoldne iz-ročen tukajšnjemu deželnemu sodišču.

— (Na ponedeljski semenj) se je prignalo 946 konj in volov, 645 krav in 57 telet skupaj 1648 glav. Kupčija je bila za govejo živino sploh prav živahna, ker so bili prišli kupci s Tirolskega in Koroškega. S konji je bila kupčija srednja.

— (Talijo za rešitev življenja) je deželna vlada nakazala Francu Pogačniku iz Suhe, ker je 1. maja l. l. rešil iz vode Franca Kerna iz Gorenje.

— (Iz Bohinja) se poroča, da je po zadnjem velikem deževju Bistrica močno narasla in je pod-plavila obrežje. Neka hišica se je podrla in voda jo je odnesla. Hišica je zadela ob neki most in ga precej poškodovala.

— (Zdravstveno stanje.) V radovljiškem okraju je vrtica, ki je bila precej razširjena, že skoro popolnoma ponehala. Bolni so samo še 3 otroci. Pojavila pa se je vrtica v Postojni ter se je moral ustaviti šolski pouk, za zdaj do 25. t. m. — Griža v občini št. Jarnej je ponehala popolnoma; v 23 vaseh je skupaj zbolelo od 20. julija t. l. 276 oseb in sicer 15 moških, 20 žensk in 241 otrok. Umrlo je 51 otrok in 2 ženski.

— (Imenovanje.) Deželni odbor štajerski je praktičnega zdravnika g. Adolfa Rozi o imenoval okrožnim zdravnikom v Ločah v konjiškem okraju.

— (Slovensko šolstvo na štajerskem.) V prvem razredu stare celjske gimnazije je 67 učencev; v istem razredu slovensko-nemške gimnazije pa 87 učencev. Nemški gimnaziji je vlada brzojavno do-volila paralelko, slovenski pa je ne dovoli vzlic vsem prošnjam. Dež. šolski nadzornik je že dvakrat pregledal slovensko gimnazijo pa paralelko še vedno ni, dasi jih je šolski nadzornik obljubil in je že v Celji pomožni učitelj. Na veliko gimnazijo je prišel kot učitelj veliki German dr. Schön, ki je že lani odlikoval se kot preganjalec slovenskih dijakov, dočim se na tej gimnaziji slovenščina v nekaterih razredih po odhodu ravnatelja Zavadlala sploh ne poučuje. Slovenski poslanci prosijo in prosijo, posl. Robič se je celo žrtvoval in glasoval zoper nujnost predloga glede nepotrditve dr. Luegerja, da bi se nekoliko prikupil baronu Gautschu, a pomagalo ni vse nič!

— (Slovensko politično in gospodarsko društvo za ljubomerski okraj) je priredilo dne 17. t. m. v št. Jurju ob ščavnici zborovanje, na katerem je dež. poslanec dr. Dečko govoril o političnem položaju štajerskih Slovencev in zlasti o uzrokih izstopa slovenskih poslancev iz dež. zbora. Shod je vzprejel naslednje tri resolucije: a) sloven-skim dež. poslancem se izreka zaupanje in izraža se želja, naj se ne vrnejo v dež. zbor, dokler ne dobe jamstev, da se ugoti najnujnejšim narodnim in gospodarskim potrebam štajerskih Slovencev; b) izreka se zaupanje slovenskim drž. poslancem in želja, naj vsi zlasti energično zahtevajo, da se bo vlada pri nastavljanju uradnikov na Spodnjem Šta-jerskem strogo držala načela pravičnosti; c) dež. in drž. poslanci se pozivljejo, naj delujejo na to, da se ustanovi posebno šolsko nadzornišтво za slo-venske ljudske šole na Spodnjem Štajerskem in shod protestuje proti temu, da se kot šolski nadzorniki nastavljajo notorični politični nasprotniki.

— (Roparski umor.) V občini Globoko pri Ljutomeru prav blizu ogerske meje so ljudje te dni našli kakih 40 let starega moža umorjenega. Vrat je imel prerezan, dvakrat pa je bil zaboden v trebuh. Sodi se, da se je zgodil roparski umor.

— (Šolstvo na Koroškem.) Germanizacija povesod, kamor se pogleda. V Selah pri Borovljah

se je pred kratkim odprla nova ljudska šola. Sele so slovenska vas na visokem gorovju, kmetske hiše so vse raztresene, pa šola bo svedela nemška. V Štebnu ob Zili, drugi povsem slovenski vasi se je razpisala učiteljska služba, a znanje slovenskega je-zika se ne zahteva. Krasne razmere.

— (Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) priredi dne 24. t. m. pri Lavreju v Šmarjeti pri Velikovem (ob-čina Važenberg) javen ljudski shod. Začetek ob 1/4. uri popoldne.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi v ponedeljek dne 25. t. m. svoj II. redni občni zbor. Lokal: Kastnerjeva restavracija „Zum Magistrat“. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovenski gosti dobro došli!

— (Tramvaj v Pulju.) Podjetnik Anton Bearzi v Pulju je prosil za koncesijo, da zgradi tam konjski tramvaj. Kakor hitro dobi dovoljenje, bode pričel s pripravljalnimi deli. — Kaj pa pri nas?

* (Pokvarjena mladina.) V Repslegu na Ogorskem so štirje dečki v starosti 12 do 14 let umorili nekega dečka iste starosti, ker so se bali, da bi jih izdal radi nekega slabega čina.

* (Ubegla trgovca.) Dva mlada moža Kendl in Bachfeld sta na Dunaju otvorila trgovino, ne da bi imela kaj kapitala. Jemala sta blago na upanje, zapravljala denar, kar se je dalo, naredila kolikor mogoče dolgov in zbežala. Naredila sta škode okoli 30.000 gld.

* (Žrtev američanskega dvoboja.) Ruski gardni poročnik Montresor se je te dni ustrelil. Mož je bil jako imovit, vesel, in je imel lepo nevesto iz odlične rodovine, s katero se je hotel že ta te-den poročiti. Sodi se, da se je ustrelil vsled ame-ričanskega dvoboja z nekim tekmečem.

* (Potres.) V Milazu blizu Rima je bil pred-sinočnim precej močan potres. Ljudje so prestrašeni bežali iz hiš, nekateri dimniki so se podrli, a tudi poslopja so bila nekoliko poškodovana.

* (Velika tatvina.) Pri bruseljski banki So-ciété Générale je neki uradnik ukradel 2.600.000 frankov in s tem denarjem pobegnil v Pariz, kjer ga je policija hitro ujela.

* (Skrivnostni umor.) V Rimu je nekaj časa živela izredno lepa Francozinja Ines Jules. Vsi moški so noreli za to 22letno krasotico. Te dni so jo našli zadavljeno v njenem stanovanju. Sumi se, da jo je zadavil neki dijak, kateri je tisto jutro skrivaj zapustil hišo, v kateri je lepa tujka stano-vala. Ker je bila umorjena Francozinja bogata mo-rilec pa ni nič odnesel, se sluti, da jo je dijak umoril, ker ni marala zanj. Dogodba obuja v Rimu največjo senzacijo, ker so se za Ines Jules zanimali moške iz najodličnejših krogov.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila.

Uredništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Evstahij Kobal v Šmarji pri Jelšah 3 krome 90 vin. kot prostovoljno kazen ua večer sv. Mar-tina. — Gosp. Josip Novak v Trojani 6 kron, nabral v veseli družbi v gostilni gosp. Cererja v Blagovici. — Kraški narodni fant v Sodražici 4 krome 60 vin., nabrane v veseli družbi „sodraž-kih, ribniških in štajerskih krokarjev“. — G. Ka-rol Marschitz, nadučitelj v Sv. Lorencu v Slov. Goricah 5 kron 50 vin., in sicer iz nabiralnika pri C. J. Toplaku 1 k. 40 vin., pri g. Fr. Koserju, c. kr. poštarju po 4. k. 10 vin. Skupaj 20 kron — Živeli rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Književnost.

— „Dom in Svet“ ima v št. 22. naslednjo vsebino: J. G.: Antonín Dvořák; A. Medved: Pod mrkljem nebom; A. Medved: Kacijanar; Podravski: Trnje venec; Dobrávec: Na pol leta; (Konec.) Andrej Fékonja: Celje in okolica; J. Benkovič: Slo-venski koledarji in koledarniki. Lanska levovska raz-stava. Slike. Antonín Dvořák; Valaški oddelek na češki narodopisni razstavi; Skupina Slovakov; Hoja na plavž; Hiša v Vodicah po potresu.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 44. naslednjo vsebin: Anticemiti in Analizem; Iz državnozbornih govorov; Vrednostni papirji v pozojilnicah; O jugo-slovanski neslogi; Cviet na grobu; Spalnicej pjesmi; Veliki pisatelj; Dopisi; Ruske drobtinice; Razgled po slovanskem svetu; Književnost.

— „Učiteljski Tovariš“ ima v št. 22 to-le vsebino: Anton Klodič, vitez Sabladski; Jos. Ci-perle: Národní vzgoja; Občni zbor „Zaveze slov. učiteljskih društev“. Davica — nevarna otroška bolezen; Listek; Naši dopisi; Vestnik; Uradni raz-pisi učiteljskih služeb.

— Andreas Freiherr von Čehovin. Biogra-phische Skizze von Johann Leban. Str. 60. Cena 1 krona s pošto 10 v. več. Ta jako zanimivi životopis je izšel v podlistku mariborske „Südsteirische Post“ ter se iz nje posebe natisnil. Knjižica je jako spretno pisana in vredna toplega priporočila.

— Nove litografirane tamburaške partiture za veliki zbor. Iv. pl. Zajc: Ples satyra iz pastirske igre „Dubravka“ 60 nč. Večer na Savi 1:20 gld. Nočni stražari 80 nč. „Hrvaticam i Tri čaše“ oboje 1 gld. Armin Šrabec: Dalmatinski šajkaš — duo za dva braća solo uz pratnju ostalog zbora 1:20 gld. (drugo izdanje). Scotson Carek: Pod bakljama englezka koračnica 80 nč. Fr. Abt. S Tobom — pjesna za brač solo uz pratnju ostalo zbora 1:20 gld. J. Vesely: Velika fantazija čeških narodnih pjesama (11 str. 15 pjesama) drugo izdanje 1:50 gld. Pastir i pastirica, polka mazurka 80 nč. Naručila sprejema Alfonz Guči, Gunoulićeva ulica 6, v Zagrebu.

— „Argo“ ima v št. 6. to le vsebino: Das Eisen in Krain; Die Zukunft der Stadt Laibach.

Deželnozborske volitve.

Pri današnji volitvi dveh poslancev za kmetske občine ljubljanske okolice sta bila izvoljena klerikalna kandidata Franc Povše in Gabrijel Jelovšek in sicer je dobil Povše 103 glase, Jelovšek 95 glasov, nekaj glasov pa so dobili razni drugi kandidati. Iz drugih okrajev smo dobili naslednja brzojavna poročila:

Postojina: Kandidata narodne stranke sta dobila: Dekleva 45, Arko 49 glasov, klerikalna kandidata Modic in Zelen sta dobila vsak 61 glasov.

Kranj: Dobili so: Detela 88, Kalan 87, Koblar 1 glas.

Kamnik: Kersnik je dobil 23 glasov, Kajdiž 57 glasov.

Radovljica: Župnik Ažman je dobil 47 glasov.

Kočevje: Dobili so: Klun 79 glasov, Pakiž 44, Višnikar 40, Merhar 3 glasove.

Trebnje 21. novembra. Klerikalci so po velikem pritisku in pod varstvom mnogobrojne duhovščine zmagali. Kapelani-nevolilci so vsi došli in volilce vodili.

Novo mesto: Pfeifer dobil 93 glasov.

Črnomelj: Dolenčevi volilci, videč da so v manjšini so glasovali za Schweigerja, ki je tako dobil vseh 52 glasov.

Vipava: Dobili so: Lavrenčič 26, Gruden: 22 glasov.

Brzojavke.

Kranj 21. novembra. Mej prebivalstvom našega mesta je zavladala silna ogorčenost radi nesramnega, vseskozi lažnjivega pristavka „Slovenčevega“ uredništva k popravku notarja Globočnika. „Slovenčev“ zanesljivi vir je tukajšnji „lažnjivi kljukec“, ki agituje, dasi je to v protislovju z njegovimi dolžnostmi in njegovo službo. Škofov kaplan Birk je tu v permanenti.

Dunaj 21. novembra. Grof Hohenwart je bil danes pri cesarju v avdienci. Sodi se, da je to v zvezi s političnim položajem.

Praga 21. novembra. Pri včerajšnjih deželnozborskih volitvah je bilo voljenih 43 Mladočehov, 26 nemških liberalcev, 3 nemški nacionalci, 2 agrarca, 1 Staročeh, 1 klerikalec in 1 divjak. V dveh okrajih je danes ožja volitev.

Budimpešta 21. novembra. Odgovarjaje na Helfyjevo interpelacijo glede razmer na Turškem je ministerski predsednik Banffy izjavil, da se velesile trudijo, ohraniti v Orijentu mir in integriteto Turčije.

London 21. novembra. Salisbury je včeraj povabil vse inozemske poslanike na pogovor o turškem vprašanju. Poslanik Currie je z lastnoročnim pismom kraljice Viktorije k turškemu sultanu odpotoval v Carigrad.

Dunaj 20. novembra. Sinoči je na nekem shodu napovedal protisemitski poslanec Steiner, da bo njegova stranka v sobotni seji poslanske zbornice uprizorila veliko akcijo proti ministertvu.

Dunaj 20. novembra. Danes se je pri predsedniku Chlumeckem vršilo posvetovanje klubovih načelnikov glede razširjenja diskrecionarne oblasti klubovih funkcionarjev.

Praga 20. novembra. Mladočeška stranka je pri današnjih volitvah v kmetskih občinah propadla — kolikor se doslej vé — samo v dveh okrajih: V Budějovicah, kjer je mladočeški posl. Purghart propadel proti staročeskemu kandidatu Žatki in v Piseku, kjer je

propadel mladočeški kandidat Müller in je bil voljen agrarec Ratej. Iz raznih okrajev še ni poročil.

Sofija 20. marca. V celi Bolgarski se danes slovesno praznuje desetletnica zmage pri Slivnici. Koburžan in vsi civilni in vojaški dostojanstveniki so prisostvovali maši - zadušnici za takrat padle vojake.

London 20. novembra. „Standard“ javlja iz Carigrada, da je sultan vsled pritiska inozemskih poslanikov naročil vladi, naj mobilizuje pol milijona vojakov. Ministri so ugovarjali, da ni denarja in ker sultan ni odnehal, podali demisijo, katera pa ni bila vzprejeta.

London 20. novembra. Listom se javlja, da se je začelo revolucionarno gibanje v raznih takih maloazijskih krajih, kjer je doslej vladal mir, in da ondotna oblastva niso v stanu vzdržati reda.

Narodno-gospodarske stvari.

— „Centralna posojilnica slovenska“. Načelstvo tega zavoda razpošilja naslednji oklic slovenskim posojilnicam: Načelstvo „Centralne posojilnice slovenske“ je vsled občevarja z drugimi posojilnicami že v teku dveh mesecev svojega obstanka prišlo do prepričanja, da še veliko slovenskih posojilnic ne razumeva namena in bistva našega zavoda. Radi tega si dovoljuje podati še nekoliko pojasnil: 1.) „Centralna posojilnica slovenska“ ne namerava nijednemu obstoječemu slovenskemu denarnemu zavodu konkurence delati, ker ji ni namen iskati hranilnih vlog pri posameznih osebah, niti teh vabiti, da bi se kot udje vpisale. 2.) „Centralna posojilnica slovenska“ želi načeloma občevariti le s slovenskimi posojilnicami. Od teh torej pričakuje, in sicer brez izjeme od vseh, od mladih in starih, od več ali manj imovitih, da k njej kot zadržnice pristopijo, ter jej pošljejo a) v ta namen potrebno izjavo (§ 4. naših pravil), b) 5 gld. pristopnine in vsaj 100 gld. deleža (§ 6. naših pravil), kateri delež se bode obrestoval; pošilja naj se jej vse potom c. kr. poštne hranilnice. 3.) „Centralna posojilnica slovenska“ pošilja posojilnicam, katere so se jej na ta način pridružile, hranilne vloge ali posojila. Poslane hranilne vloge obrestuje vsaka posojilnica po svoji obrestni meri in ravna ž njimi po svojih pravilih; posojila pa pošiljamo proti menicam na daljše in krajše obroke proti 4½% obrestovanju. 4.) „Centralna posojilnica slovenska“ se nadja, da jo bodo imovitejšje posojilnice (oziroma hranilnice) podpirale tudi s hranilnimi vlogami, katere obrestujemo s 4½% 14dnevno (§ 38. naših pravil.) Gledé odpovedi hranilnih vlog velja naš § 39., ki je za vlagatelja jako ugoden. Z ozirom na naša pravila, na naše prejšnje okrožnice in na to, kar se je potom tiska objavilo od naše strani in od prijateljev slovenske vzajemnosti na denarnem polju, moramo še jedenkrat poudarjati, da je naš namen ta, združiti vse slovenske posojilnice v veliko skupno denarno zadrugo v to svrhu, da bi ona podpirala zdaj jedno zdaj drugo pristopivšo posojilnico. To pa storiti ne more, ako se jej one ne pridružijo, ako jej niti moralne, niti materialne podpore ne naklonijo. Moralno podpora nam že s tem dajejo, ako pristopijo k „Centralni posojilnici slovenski“; v materialno podpora nam pa bodo: pristopnina, delež, hranilne vloge. Kedar se bode naša „Centralna posojilnica slovenska“ na ta način okrepčala, lahko bode stopila v zvezo v velikimi slovenskimi in slovanskimi zavodi in si od njih priskrbela cennejših denarnih sredstev, ker bode mogoče taka dobiti. Kakor pravi domoljubi slovenski povspesujejo slovensko edinstvo na političnem in kulturnem polju, tako hočemo mi storiti po svojih skromnih močeh nekoliko za združenje na gospodarskem polju. Ker se je naša ideja strinjala z zadržnim zakonom, zato smo prišli dejansko na dan ž njo. Zdaj pa ona ni več samo ideja, kajti naša „Centralna posojilnica slovenska“ bode prej ali slej v resnici slovenski osrednji denarni zavod, čegar obsežnost, delokrog in moč bodo pa odvisne vsikdar od slovenskih posojilnic.

Zahvala.

Velezaslužnemu g. vseuč. prof. dr. Gregoriju Kreku, ki je kot predsednik in blagajnik „Podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu“ 23 let neumorno deloval v prosep društva, izreka s tem odbor v imenu ubogih podpiranih dijakov najtoplejšo zahvalo.

V Gradcu, dne 19. novembra 1895.

J. Tekavčič,
t. č. predsednik.

M. Mencinger,
t. č. tajnik.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Dr. A. Hembo-ta (Jožefa Böhma) premočnine v Opatiji, cenjene 60 gld., dne 25. novembra in 9. decembra v Ljubljani.

Ml. Franca in Alojzija Petek posestvo v Dolenjih Lazah, cenjeno 2789 gld., dne 26. novembra in 21. decembra v Ribnici.

Antona Praznika zemljišče v Metnaju, cenjeno 1260 gld., dne 28. novembra in 19. decembra v Zatičju.

Mihaela Habjana posestvo v Malem vrhu, cenjeno 3680 gld. in 2210 gld., dne 30. novembra 1895. l. in 8. januarja 1896. l. v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

16. novembra: Franc Harich, krojač, 76 let, Vožarski pot št. 10.

17. novembra: Ivo Leo Cepuder, učitelj sin, 7 mesecev, Zvezdarske ulice št. 4. — Helena Bezek, gostija, 66 let, Poljanski nasip št. 44. — Franc Jančigaj, sprevoznikov sin, 14 mesecev, Kravja dolina št. 6.

V otroški bolnici:

16. novembra: Pavla Čarman, konduktarjeva hči, 18 mesecev.

Meteorologično poročilo.

Novembra	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
19.	9. zvečer	742.2	6.5° C	brezvetr.	oblačno	0.0
20.	7. zjutraj	741.5	5.3° C	sr. zahod	oblačno	
"	2. popol.	741.0	7.3° C	sr. ssvzhod	oblačno	1.6
"	9. zvečer	742.0	6.0° C	sl. zahod	oblačno	
21.	7. zjutraj	742.5	3.4° C	sl. zahod	oblačno	1.6
"	2. popol.	742.2	3.6° C	sl. zahod	oblačno	

Srednja temperatura torka in srede 6.0° in 6.2°, za 3.2° in 3.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. novembra 1895.

Skupni državni dolg v notah	99 gld. 20	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	" 20
Avstrijska zlata renta	120	" 40
Avstrijska krona renta 4%	100	" —
Ogerska zlata renta 4%	119	" 70
Ogerska krona renta 4%	97	" 75
Avstro-ogerske bančne delnice	1012	" —
Kreditne delnice	367	" —
London vista	121	" —
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	" 02½
20 mark	11	" 80
20 frankov	9	" 60
Italijanski bankovci	44	" 40
C. kr. cekini	5	" 70

Dne 20. novembra 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146 gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	" —
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	" —
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	118	" 60
Kreditne srečke po 100 gld.	198	" —
Ljubljanske srečke	23	" —
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	" —
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	165	" —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	505	" 50
Papirnati rubelj	1	" 30

Kupi se na pol pokrit koleselj

pripraven in še v dobrem stanu, da se — ako treba — kočijažev sedež odvzame in z drugim nadomesti.

Anton Tomšič,

(1518—1)

Verd pri Vrhniki.

Ljubljana

pred potresom.

33 x 50 cm.

Komad po 30 kr., po pošti 5 kr. več, dobiva se v

„Narodni Tiskarni“.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1895

Zastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjem stolpcu.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 8. uri 5 min. po moči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Čez Selsthal v Aussee, Ischl, Grumden, Solnograd, Steyr, Lince, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Karlove vane, Francovo vane, Prago, Lipce, Dunaj via Amstetten.	
Ob 8. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.	
Ob 8. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Čez Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.	
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.	
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Solsthal, Dunaj.	
Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Gurib, Genova, Paris, Lince, Grumden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Hebr, Francovo vane, Karlove vane, Prago, Lipce, Dunaj via Amstetten.	
Ob 7. uri 20 min. večer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto.	
Bazun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 min. popoldne osebni vlak v Lince-Bled.	

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 3. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipce, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyr, Grumden, Ischl, Aussee, Ljubna, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiž.	
Ob 8. uri 10 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.	
Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipce, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyr, Paris, Genova, Gurib, Bregence, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabel, Trbiž.	
Ob 4. uri 35 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.	
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiž.	
Ob 9. uri 25 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novo mesto.	
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiž.	

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 25 min. zjutraj v Kamnik.	
Ob 8. uri 50 min. popoldne " " "	
Ob 9. uri 50 min. večer " " "	

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.	
Ob 11. uri 15 min. popoldne " " "	
Ob 6. uri 30 min. večer " " "	

V najem se dajo
po jako ugodnih pogojih (1492-3)

prilicni prostori

prilicni za pekarijo, gostilno ali kak drugi obrt v jako
obljudenem kraju v mestu Idriji. Ponudbe naj se blago-
volje poslati: „U. G. poste restante 202, Idrija“.

Vzame se v najem večja

ledenica.

Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1491-3)

Strojarske kadi

nove in stare, prodajo se na Vrhniki v hiši
št. 32, po domače „pri Bobku“.

Ponudbe naj se pošiljajo gosp. Ivanu Gre-
gurku v isti hiši. (1521-1)

Neka prva elektrotehnična firma išče v indu-
strijskih in tehniških krogih dobro uvedene,
za reprezentacijo zmožne

agente.

Samo na ponudbe s prima-referencami se bode jemalo
ozir. Ponudbe pod „Elektrotehnik“ anončni ekspe-
ditiji Schalek, Dunaj, I. (1481-4)

J. Klauer-jev

kemično čisti higijenični kranjski

likêr iz planinskih zelišč

vpliva v visoki meri osveževalno in oživljajoč, če se kdo
neugodno, slabo in neveselno počuti, pospešuje prebavlje-
nje in se priporoča kot vsakdanja dijetelna pijača.

Zajamčeno čisti izvleček je in se ne sme primerjati
z nobenim likêrjem, ker dobrodejno in zdravilno vpliva
ter vse druge prekaša.

Ta jedini domači proizvod te vrste bi se moral
povsodi popolno ceniti in bi ne smel manjkati v nobeni
hiši, v nobeni restavraciji in v nobeni kavarni.

Pristnega prodaja (1370-9)

J. Klauer v Ljubljani.

Zakonito zavarovan.

Slovensko-nemški Wolfov slovar
je izšel ves in velja broširon 11 gld. 50 kr., vezan v pol-
usnji 13 gld. 50 kr.

! Für Laibach !

(Künstler-Album) gld. 3, izdan v podporo po potresu
prizadetim prebivalcem kranjske dežele.

Mrak.

Za glasovir, dvoročno 30 kr., s poštnino 33 kr.

(1501-2) J. Glontini, knjigarna v Ljubljani.

Javna zmanjševalna dražba za zgradbo novega šolskega poslopja na Koprivniku

se bode vršila

7. dan decembra 1895 dopoldne ob 10. uri
v občinski pisarni v Bohinjski Bistrici.

Načrti in proračuni so na razpolago pri žu-
panstvu v Srednji vasi. Zahtevalo se bode 10%
jamčevine. — Stroški so proračunjeni:

Zidarsko delo	2116	gld. 65	kr.
kamnoseško delo	160	" 41	"
tesarsko delo	1158	" 13	"
mizarsko delo	350	" 76	"
ključavničarsko delo	511	" 56	"
kleparsko delo	160	" 81	"
barvarsko delo	88	" 40	"
steklarsko delo	77	" 64	"
slikarsko delo	20	" 72	"
lončarsko delo	179	" —	"
šolska uprava	196	" 94	"

Skupaj 5021 gld. 02 kr.

Krajni šolski svet na Koprivniku v Bohinju

dné 17. novembra 1895.

(1513-1)

Predsednik: Tomaž Zupanc.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (1504-1)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije. — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Polžaste stopnjice

iz litega železa, skoro nove, se po cenil
prodajo zaradi demoliranja. — Kje? pove uprav-
nistvo „Slovenskega Naroda“. (1483-3)

Prodajam 800 hektolitrov letošnjega vina.

(1454-9) Anton Gregorič
posojilnični tajnik in posestnik v Ptuj.

Razglas.

Pri

poštnem in telegrafičnem uradu na Rakeku
more zanesljiv

poštni in telegrafični upravitelj

proti jako ugodni plači takoj službo nastopiti.

(1497-3) Poštni in telegrafični urad na Rakeku.



Varstvo proti
mrazu in mokroti
dajo jedino in samo moje sve-
tovnoznane

častniške konjske čabrate

katere so mnoge merodajne osebe, ekonomski, posestniki
konj in cirkusni ravnatelji priznali za gorke, trajne in
neugonobne, torej brez dvombe najbolje konjske ča-
brate. Moje častniške konjske čabrate so jako voljne,
torej se lahko rabijo za posteljno odejo. So jako
velike in imajo žive proge in okrajke in velja vrsta A
gld. 1.60, vrsta B gld. 2.—.

Rumenodlakaste fijakarske plahte

s 6 različnimi progami in okrajki, popolnoma dolge in
široke gld. 2.50, dvojno močne in jako debele, jako fine
gld. 3.— komad. Pošlja se z jamstvom proti povzetju.
Za neugajajoče se znesek povrne.

Jedini naročilni kraj

M. Rundbakin, Dunaj,

(1416-3) Glockengasse 2.

Ilustrovani ceniki se vsaki pošiljati zastoj prilože.

Št. 33.865.

Razglas.

(1511-1)

V četrtek dné 5. decembra 1895 od 11. do 12.
ure dopoldne se bode vršila pri tukajšnjem uradu

minuendo licitacija za preskrbovanje hrane
in vožnje odgoncev pri odgonske postaje
občini v Ljubljani za leto 1896.

K tej licitaciji se vabijo podvzetniki s pristavkom, da je udeležiteljem
vložiti 50 gld. varščine.

Mestni magistrat kot odgonska-postajska občina
v Ljubljani

dné 13. novembra 1895. leta.

Razpis.

V zmislu §§. 7 in 12 postave z dné 23. junija 1892, dež. zak. št. 35,
razpisuje podpisani urad

službo občinskega zdravnika

s sedežem v Loki ali Zidanem mostu z letno plačo 800 gld.

Prošnje za to službo z dokazi, predpisanimi v §. 15 gori navedene
postave in popolnega znanja slovenskega jezika, naj se vložijo
do konca decembra 1895 pri podpisnem uradu.

Županstvo v Loki pri Zidanem mostu

dné 19. novembra 1895.

(1517-1)

Anton Kajtna, župan.

I. M. Ecker

stavbno in galanterijsko kleparstvo, izdelovanje orna-
mentov iz cinka in kovopisnih del

Kolizejske ulice št. 1 Ljubljana Dunajska cesta št. 7

priporoča se za prevzete: a (269-10)

vseh v to stroko spadajočih del, zlasti stavbnih del vsake vrste iz poljub-
nega materiala, krovna dela v lesnem cementu in strešnem kleju,
dalje vsa namazanja in popraviljanja, ki so s tem zvezana.

Napravljanje strokovnih naprav po preskušanih sistemih v stro-
kovnjaški solidni izvršitvi po zmernih cenah.

Skladišče lesnega cementa, strešnega laka, strešnega kleja,
kakor tudi vsega hišnega in kuhinjskega orodja.

V mojo stroko spadajoča naročila ali popraviljanje točno in po ceni.

Proračuni stroškov na zahtevanje zastoj brez daljnih stroškov.



Proti kašlju in nahodu, osobito pri otrocih,
proti zaslizenju, boleznim v vratu, že-
lodcu, ledvicah in mehuru priporoča se
najbolje

koroški rimski vrelec.

Najfinejša namizna voda.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supanu, v Kranju pri Fr. Dolencu, v
Radovljici pri Otonu Homannu. (1334-5)

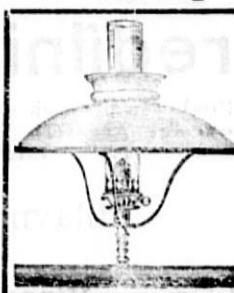


Auer-jeva luč.



50%

se prihrani
na plinu.



Auer-jeva luč.



Najcenejša,
najlepša,
najbolj
prijetna luč.



Auer-jeva luč.



Cena svetilke 5 gld.
brez strešice in montaže.

Dobiva se (1442-3)

v plinovi tovarni.



Auer-jeva luč.

Domača tvrdka!

Tesarski obrt IVAN ZAKOTNIK

Domača tvrdka!

tesarski mojster in zapriseženi izvedenec c. kr. deželne sodnije
v Ljubljani, Nove ulice št. 5

(1474-3)

se priporoča v vsa tesarska stavbinska dela. — Cene so povsem trpežnemu delu primerno nizke.

V Kranji, na Glavnem trgu št. 132
se odda z dnem 2. decembra t. l. (1516-1)

lepo stanovanje

s 3 sobami, kuhinjo in jedilno shrambo.

Odda se v najem
vinska klet.

Ob enem se prodaja

2 velika vinska soda

v Vodmatu h. št. 28. (1490-3)

Želodčne kapljice.



Te kapljice so zelo pro-
spešne (provzročujejo slast
do jela, razstvarjajo sliz,
so pomirjive in olajšujejo,
ustavljajo krč in krepčajo
želodec); rabijo pri nape-
njanju in zapečenosti,
preobloženem želodcu z
jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica s rabilnim
navodilom velja 20 kr.,
tucat 2 gl., 3 tucate
samo 4 gl. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (822-46)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Glavne zaloge



pristno ruskih peterburških
gumijevih galoš in čevljev za sneg

pri (1385-8)

J. S. Benediktu v Ljubljani.

Veste li

odkod prihaja v večini slučajev prezgod-
nje postarjanje, in to, da polt vene in
omlahuje? Skoro jedino od tod, ker se
rabijo slaba polnena mila, ki se dobé
po nizki ceni. 8 (946-2)

Uporabljajte torej, ako hočete priti v
okom takim neugodnim prikaznim, na-
veščujočim starost, samo najboljša mila,
zlasti pa dobrodejno, čisto, točeno
Doering-ovo milo s sovo. To milo
je kakor nobeno drugo

najboljše sredstvo za negovanje
polti in nje konserviranje.

Generalno zastopstvo:
A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.
V Ljubljani prodajata na debelo: Anton
Krisper in Vaso Petričič.

Dobiva se povsod po 30 kr. komad.

Elegantno meblirana soba

oddá se v Poljskih ulicah št. 4 takoj ali pa
s 1. decembrom. Izvé se istotam pri tleh. (1519)

Gostilna v najem.

V najlepšem in najprijetnejšem letovišču in topli-
cah kranjske dežele, ob železnici ležeča, sloveča, dobra
gostilna s vrtem in sobami za tujece se vsled rod-
binskih razmer pod ugodnimi pogoji odda v najem.

Ponudbe pod naslovom „gostilna“ vzprejema upravi-
ništvo „Slovenskega Naroda“. (1499-2)

Pristno Brnsko sukneno blago za jesen in zimo 1895.

Kupon 3-10 m dolg, za gl. 4.80 in dobre
popolno obleko za gl. 6.— in fine
spode (suknje, hlače, gl. 7.75 in finejšje
televniki) stane samo gl. 10.— in najfin.

Blago za suknje, za lase, leden, blago
za suknje in hlače in gredašne tkanine v naj-
lepši izbiri meter od 2 gl. 25 kr. navzgor in vse drugo
blago pošilja po povzetju kot poštena in solidna najbolje
znana tovarniška zaloga suknene blaga

Siegel-Imhof v Brnu.

Vzorci zastoj in frankovano. — Jamči se za to, da
pošiljatev odgovarja vzorcem.

Na uvažanje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opo-
zarja, da je sukneno blago, če se direktno naroči,
zlastno ceneje, nego če se po agentih naročuje. —
Tvrška Siegel-Imhof v Brnu pošilja vse blago po
pravih tovarniških cenah brez podražbe
vsled zasebne odjemnike toli oškodujočega sleparskega
„krojaškega popusta“. (1146-22)

Karola Wolf-a restitucijski fluid.

(Izveleček iz izvrstnih gorskih zeljšč).

Mnogo preskušeno osveževalno in okrepčevalno sredstvo po težkih na-
porih, trajnih ježah itd. — Najbolje se je obnesel pri vseh vnanjih boleznih,
kakor: protinu, revmatičnem otrpnenju, svitju in pretegnenju žil itd.

Cena steklenici 1 gl. 25 kr.

Karola Wolf-a redilni prašek za živino.

Preskušeno pri vseh domačih in koristnih živalih, kakor pri konjih, govedih,
ovcah, prešičih itd., če nečije jesti, če slabo prebavljajo, izvrstno
varovalno sredstvo proti kužnim boleznim.

Cena zavitku 45 kr.

(1224-17)

Glavna zaloga in jedini izdelovatelj:

Karol Wolf

lekarnar v Vipavi, na Kranjskem, via Postojina in Gorica.

Razpis.

V zmislu §§. 8 in 12 postave z dné 23. junija 1892, št. 35 dež. zak.,
razpisuje podpisani zdravstveni okrožni odbor

službo okrožnega zdravnika

za zdravstveno okrožje ormoške I., obsegajoče politične
občine; 1. trgovsko, 2. franjkovsko, 3. ormoško, 4. hardečko, 5. humsko,
6. litmerško, 7. velikonedeljsko, 8. podgorsko, 9. šardinjsko, 10. sodinsko,
11. cvetkovsko in 12. pušensko, z letno plačo 700 gl. av. v. Razven
tega in privatne prakse zvezani so s to službo dohodki za ogled mrličev in
pa dohodki od okrajne bolniške blagajnice ormoške.

Prošnje za to mesto z dokazi, predpisanimi v §. 15. gorl navedene
postave, vložijo se naj vsaj do 15. decembra 1895 pri podpisa-
nem okrožnem odboru.

Odbor zdravstvenega okrožja ormoškega I.

dné 17. aovembra 1895.

(1514-1)

Načelnik: Hanželič I. r.

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani se usoja naznaniti slav. p. n. občinstvu v mestu in na deželi, da je z današnjim dnem

v Florijanskih ulicah šte. 18

odprl novo prodajalnico

specerijskega, kolonijalnega in materijalnega blaga.

Priporočaje se za obilen obisk, zagotavlja točno in vestno postrežbo z vedno svežim blagom bilježim

najodličnejšim spoštovanjem

(1498-2)

Fran Richter.